

МРІЮ, МАЛЮЮ, ЖИВУ!

Якщо у вас буде можливість завітати до Добропільського Центру дитячої та юнацької творчості, то обов'язково познайомтеся з багатогранним, різнобарвним, незвичайно чудовим, фантастичним світом, представленим у роботах талановитих вихованців образотворчої арт-студії «Колібри», керівником якої є Віолетта Мазій.

Саме до неї в один із березневих днів завітали юні журналісти студії ТБ і преси «Рожевий слон». Питань було безліч.

– У якій сім'ї Ви народилися?

– Мій батько за освітою вчитель російської мови та літератури. Мама все життя пропрацювала вихователем дитячої садка. Мої батьки були дуже різнобічними, комунікабельними людьми, які люблять книги, музику, природу. Вони завжди вчилися всьому новому.

– Хто прищепив любов до малювання?

– Моя мама дуже добре малювала, вона і прищепила мені любов до цієї творчості. Моїм першим критиком у образотворчому мистецтві була саме вона. У тата ж був гарний каліграфічний почерк.

– Чи пам'ятаєте свої перші малюнки?

– Звичайно, пам'ятаю. Ніщо мені так не приносило задоволення як малювання людей. Пам'ятаю, з якою

старанністю, ще в садку, я малювала маму з дитиною на руках, коляски з немовлятами, принцес. З тварин - це були, звичайно, коні. Зізнаюся, я не любила змальовувати. Просто було нецікаво малювати чужі ідеї.

– Коли Ви осмислено зрозуміли, що хочете малювати?

У дитинстві я ніколи не ставила собі питання «чи хочу я малювати» або «чи подобається мені це заняття», просто сідала і малювала. Причому, обов'язково, щоб в малюнках був якийсь сюжет, своя неповторна історія, своя казка.

– Коли зрозуміли, що захоплення хочете зробити своєю професією?

– Одного разу я зрозуміла, що моє захоплення малюванням може стати моєю професією. Я стала шукати можливості підвищити свій рівень в цьому прекрасному виді творчості.

– Де навчалися образотворчому мистецтву?

– Два роки я відвідувала ізостудію в ЦДЮТ, керівником якої був Кириченко В.А. Саме він навчив мене азам образотворчого мистецтва. Після закінчення школи я вчилася в ДГХУ (нині Донецький художній коледж). В училищі я отримала величезний досвід у освоєнні академічного малюнка, живопису, композиції, пластичної анатомії, ліплення з глини. Малювали, в основному, олівцями, сангіною, соусом, аква-

реллю, гуашшю, тушшю. Надалі, в міру професійного зростання, я захопилася живописом олійними фарбами, масляною і сухою пастеллю, аквареллю, а потім гелієвими ручками, малюванням по тканині, акрилом.

Хочеться не зупинятися на досягнутому, постійно вдосконалюватися в даних техніках. Благо, що в образотворчому мистецтві немає межі, коли можна сказати «все, я неперевершений майстер». У цьому виді мистецтва можна розвиватися нескінченно, постійно придумувати для себе все нові й нові вершини.

– Яка є традиція у вашій родині?

– У мене є власна традиція. Якщо я кудись вибираюся на природу разом з родиною, обов'язково намагаюся взяти з собою папір, олівці або фарби, щоб насолодитися малюванням «живої» природи. Це заняття надає особливого натхнення, відчуття осягнення якоїсь таємниці, завдяки якій ми здатні бачити красу: і в білих хмарах, і в сухій гілці, і в маленькій непоказній квітці з ніжними пелюстками.

Софія і Ксенія Рак, студія ТБ і преси «Рожевий слон»

Я ЗАВЖДИ БУДУ ПОРУЧ...

(оповідання)

Одного разу до мальовничого шахтарського містечка Добре поле завітало Щастя, щоб здійснити мрії надзвичайно талановитої дівчинки Даші Перекотій. Вона, як і всі інші діти, ходить до школи, читає книжки, розв'язує логічні задачі, мріє. Але через хворобу зі слухом, її життя відрізняється від інших, – і тому дівчинка потребує трішки більше уваги.

Знайти її зовсім було неважко. Звідти, з небесної височини, Щастя побачило, як Даринка увійшла до Центру творчості, бо дуже любить малювати. Легко змахнувши крильцями, Щастя спустилося вниз, нечутно присіло на підвіконні арт-студії «Колібри». Зазирнувши у вікно, побачило маленьку постать Даші. «Дівчина, звичайно, мене не помітить, але я зможу прочитати її думки», – подумало Щастя.

Ось Даринка взяла в руки фарби, пензлик – і відразу на папері з'явилися неймовірні пейзажі... Дівчинка малювала і тихесенько підспівувала. Було таке враження, що від неї ллється сонячне світло, радість. Щастя побачило її багатий духовний світ, притаманні їй гарні манери, відчуло, про що мріє Даша. А мріє вона освоїти нові техніки з малювання, в майбутньому стати художницею або дизайнером.

Щастя вже знало, що дівчина полюбляє кофейний живопис, її малюнки зроблені цією технікою просто заворожують очі. Знало, що по життю вона йде з девізом: «Малювати - це як мріяти, але на папері.» А ще те, що Даша неодноразова призерка різноманітних конкурсів, має багато робіт і художнього досвіду.

Крім малювання у вільний час разом із мамою займається рукотділлям.

Виставка юної художниці ДАР'І ПЕРЕКОТІЙ у Центрі дитячої та юнацької творчості м. Добропілля

Любить вишивати бісером, експериментувати на кухні в приготуванні нових страв.

Особливо Щастю сподобалося те, що в родині Даші є традиції: відварюють картоплю в мундирі, ріжуть сало, дістають солоні огірочки і дружною сім'єю вмощують перед телевизором або комп'ютером дивитися мультики або якийсь цікавий фільм. А ще, на вихідних, на дачі, люблять купатися в ставку, а ввечері сидіти разом біля багаття та смажити, надівши на палички, сосиски.

Щастя милувалося дівчинкою: її працелюбністю, старанністю, вродою.

Ось вона, відриваючись від малювання, повільно захитала головою, ніби намагаючись струсити нав'язливе павутиння думок, – посміхнулася, і знову взялася за улюблену справу.

«Її ніщо не зламає у цьому житті! Ця дівчинка сильна. Вона зможе самостійно подолати всі труднощі, здійснити свої мрії. А я завжди буду поруч!» - легко видихнуло Щастя і полетіло. Стрибаючи з хмаринки на хмаринку, Воно поверталось на небо. І як не дивно це звучить, Щастя було щасливим!

Катерина Концевич, студія ТБ і преси «Рожевий слон»

ОСЬ ЯКІ ХЛОПЦІ! ОСЬ ЯКІ ДІВЧАТА!

Врамках виховного проекту «Моя Україна красива і вільна, я з нею пов'язую долю свою» у березні місяці в народному ансамблі танцю «Непосиди» пройшов захід «Ось які хлопці! Ось які дівчата!». Метою заходу було гендерне виховання, яке є провідним в колективі.

Розпочався конкурс з веселої вікторини, в якій питання пролунали окремо для хлопців і дівчат.

Конкурс «Господині» об'єднав в команди і хлопців, і дівчат, які виявили неабиякі уміння у складанні серветок для сервірування святкового столу. Команди випробували свої сили у збиранні до

купи різних частин прислів'їв і приказок. Особливо запам'ятались дівчатам частівки, які подарували їм хлопці.

Звісно ж, в хореографічному колективі не обійшлося без танцювального конкурсу. Команди на запропоновану музику і малюнки танцю підготували свої невеличкі етюди.

Діти з легкістю справилися з запропонованими завданнями, і наприкінці свята дівчатка нагородили хлопців титулами: «Найрозумніший», «Найкращий», «Найсильніший». А хлопці обрали «Найгарнішу», «Найніжнішу», «Найграціознішу».

Лариса Румянцева, керівник колективу

«БУТИ ЛЮДИНОЮ - МИСТЕЦТВО»

Уансамблі ударних інструментів «Гравітація» 10 березня відбулася гра-спілкування з елементами тренінгу «Бути людиною - мистецтво».

Основною метою даного заходу було ознайомлення вихованців з поняттями «Альтруїзм та егоїзм», «Толерантність», «Чуйність», «Милосердя» та усвідомлення відповідальності

за думку, слово, вчинок. Діти із задоволенням виконували завдання, з'ясували, що означає бути щасливим на прикладі «Притчі про щастя»,

та порадували відповідями на головне запитання. Адже бути справжньою людиною-це горде звання для кожного з нас.

Марина Лівицька

